

معرفی رشته پرستاری

پرستاری هنرو علمی است که مشتمل بر فعالیتها، مفاهیم و مهارتهای مرتبط با علوم پایه اجتماعی، علوم فیزیکی، اخلاقی، موضوعات معاصر و سایر زمینه ها می باشد. پرستاری حرفه منحصر به فردی است زیرا پاسخ افراد و خانواده ها به ارتقای سلامت، حفظ سلامت و مشکلات بهداشتی را مشخص می کند

تعریف ویرجینیا هندرسون (۱۹۶۶) از پرستاری: یگانه وظیفه پرستار کمک و مساعدت افراد سالم یا بیمار جهت انجام فعالیت موثر بر سلامتی، بهبودی و یا مرگ توأم با آرامش برای مدد جو میباشد.

پرستاری عبارت است از محافظت، ارتقا و به حد مطلوب رساندن سلامتی و توانایی ها، پیشگیری از بیماری و صدمات، تخفیف آلام و دردها از طریق تشخیص و درمان پاسخهای انسانی و دفاع از حقوق مراقبتی افراد، خانواده ها و اجتماعات و جوامع.

پرستار حرفه ای

فردی است که خدمات مخصوص راطبق استاداردهای علمی با پیروی از قوانین اخلاقی ارائه میدهد. اساس اعمال حرفه ای این شغل، از تئوری های پرستاری مرتبط با ارزشهای اجتماعی، آمادگی های تحصیلی، انگیزه، خود مختاری، احساس تعهد، ادراک اجتماعی و قوانین اخلاقی نشأت گرفته است. تخصص در پرستاری در نتیجه دانش و تجربیات بالینی می باشد و مهارتهای تفکر انتقادی برای پرستاری ضروری هستند

ویژگی های موجود در تعاریف پرستاری:

1- بیان هدف خاص: هدف از پرستاری، ترویج و ارتقای سلامتی، بهبودی، رشد و توسعه، پیشگیری از بیماری، آسیب یا ناتوانی است. در زمان بیماری یا ناتوانی، هدف پرستاری، به حداقل رساندن ناراحتی و درد و رنج مردم و قادر ساختن آنها برای درک و کنار آمدن با بیماری، درمان و عواقب آن است. زمانی که مرگ اجتناب ناپذیر است، هدف از پرستاری، حفظ بهترین کیفیت ممکن از زندگی تا پایان آن است.

2- بیان مداخلات خاص: مداخلات و اقدامات پرستاری مربوط به توانمندسازی افراد، کمک به آن ها برای دستیابی، حفظ یا بهبود استقلال است. پرستاری فرآیندی عقلانی، جسمی، عاطفی و احساسی است که شامل شناسایی نیازهای پرستاری، مداخلات درمانی و مراقبت فردی، اطلاعات، آموزش، مشاوره و حمایت های جسمی، عاطفی و معنوی است.

3- دامنه خاص: حوزه خاص پرستاری، پاسخ های منحصر به فرد و تجارب افراد از سلامت، بیماری، ضعف و ناتوانی، وقایع مرتبط با سلامت است. پاسخ ها و واکنش های افراد ممکن است فیزیولوژیکی، روانی، اجتماعی، فرهنگی، معنوی و یا اغلب ترکیبی از همه این ها باشد.

4- تمرکز ویژه: تمرکز پرستاری بر کل پاسخ های فرد و انسان است، نه تنها یک جنبه خاص از شخص و یا یک بیماری پاتولوژیک خاص.

5- یک پایه ارزشی خاص: پرستاری مبتنی بر ارزش های اخلاقی است که به کرامت، استقلال و منحصر به فرد بودن انسان احترام می گذارد. ارتباط بین پرستار و بیمار و مسئولیت پذیری در قبال تصمیمات و اقدامات، مورد احترام پرستاری است. این ارزش ها در قالب کدهای اخلاقی نوشته شده و توسط سیستم مقررات حرفه ای حمایت می شود.

6- تعهد به همکاری : کار پرستاران در مشارکت با بیماران، بستگان آن ها، دیگر مراقبین و با همکاری سایر اعضای یک تیم چند رشته ای صورت می گیرد. پرستاران چه بر کار سایرین نظارت کنند و چه تحت نظارت سایرین کار کنند، شخصا و به شکل حرفه ای مسئول تصمیمات و اقدامات خود خواهند بود.

اهداف پرستاری :

- ارتقا و حفظ سلامت
 - مراقبت از افرادی که سلامتی آن ها به خطر افتاده است.
 - کمک به بهبودی
 - تسهیل در استقلال
 - برآورده کردن نیازها
 - بهبود / حفظ رفاه / کیفیت زندگی
- پرستار فردی است با تحصیلات دانشگاهی در مقاطع کاردانی؛ کارشناسی؛ کارشناسی ارشد و دکترا در رشته حرفه ای پرستاری که در هر پست و مقام و محیطی قادر است نقش شش گانه ذیل را در مواجهه با مددجویان ایفا نماید:

1- نقش مراقبتی

2- نقش درمانی

3- نقش حفاظتی

4- نقش آموزشی

5- نقش هماهنگی

6- نقش حمایتی

مسئولیت ها و نقش های حرفه ای پرستار:

استقلال و پاسخگویی : استقلال یکی از عناصر اساسی حرفه پرستاری است. در پرستاری روش هایی وجود دارند که پرستار می تواند بدون دستور پزشک آن ها را انجام دهد. یکی از روش های دست یافتن به استقلال بیشتر، بالا بردن سطح تحصیلات است. اما باید در نظر داشت که با افزایش استقلال، مسئولیت و پاسخگویی نیز بیشتر می شوند. پاسخگویی به این معنا است که پرستار از نظر حرفه ای و قانونی برای نوع و کیفیت مراقبت پرستاری که ارائه می دهد، مسئول است.

مراقبت : به عنوان مراقب، پرستار به مددجو جهت دستیابی به سلامتی از طریق فرآیند بهبودی کمک می کند. بهبودی فراتر از درمان بیماری خاص است. پرستار کل نیازهای مراقبت بهداشتی مددجو را مشخص می کند که شامل روش هایی برای توانبخشی عاطفی، روحی و رفاه اجتماعی می باشند.

حمایت : پرستار در نقش حامی مددجو، از حقوق انسانی و قانونی مددجو حمایت کرده و در صورت نیاز برای گرفتن آن حقوق همکاری می نماید. پرستار با در نظر گرفتن فرهنگ و مذهب مددجو از وی حمایت می کند. ارائه اطلاعات

بیشتر برای کمک به تصمیم گیری، کمک به حفظ روابط خانوادگی، دفاع از حقوق مددجو در برابر سیاست ها و اقدامات مخل سلامتی مددجو از نمونه اقدامات پرستار در نقش حمایتی اوست.

آموزش: ارائه اطلاعات و آموزش به مددجو از نقش های مهم یک پرستار است. در ایفای این نقش پرستار ضمن آموزش موارد مورد نیاز به مددجو، به بررسی میزان درک وی از مباحث آموزشی می پردازد. یادگیری و رفتارهای مددجو را تقویت می نماید و پیشرفت مددجو در یادگیری را ارزشیابی می کند. آموزش به شکل رسمی و یا غیر رسمی ارائه می شود.

ارتباط: لازمه پرستاری ارتباط با مددجویان، خانواده ها، سایر پرستاران و کارکنان مراقبت بهداشتی و جامعه می باشد. بدون ارتباط خوب، ارائه مراقبت موثر، اتخاذ تصمیم، محافظت از مددجو، توان بخشی یا آموزش غیر ممکن است. کیفیت ارتباط عامل مهم در رفع نیازهای افراد، خانواده و جوامع است.

مدیریت و رهبری: پرستار به عنوان مدیر فعالیت های سایر اعضای تیم مراقبتی را هنگام ارائه مراقبت به مددجویان هماهنگ می کند. برای انجام مدیریت موثر، پرستار از مهارت های تصمیم گیری بالینی استفاده می کند. پرستار با تعیین بهترین رویکرد برای هر بیمار، اقدامات لازم را برنامه ریزی می کند. و در این راه با مددجو، خانواده، سایر کارکنان مراقبت بهداشتی مشاوره و تشریک مساعی می نماید.

مشاوره: مشاوره فرایندی بین فردی است که در تصمیم گیری جهت ارتقاء بهبودی و رفاه کلی به بیمار کمک می کند. اکثراً اعضاء خانواده و یا افراد نزدیک خانواده در جلسات مشاوره دخالت داده می شوند. هر شرکت کننده ای باید در این موقعیت ها و محیط ها احساس راحتی نماید. مشاوره همانند آموزش بصورت رسمی یا غیر رسمی می باشد.

توسعه شغل

نوآوری ها در مراقبت بهداشتی، توسعه سیستم های مراقبت بهداشتی و افزایش نیازهای مددجویان محرکی برای ایجاد نقش های جدید پرستاری است.

به علت افزایش فرصت های آموزشی برای پرستاران، رشد پرستاری به عنوان حرفه و افزایش توجه به غنی سازی شغل، حرفه پرستاری نقش های وسیع و انواع فرصت های شغلی مختلف را ارائه نموده است.

مسیر شغلی یک پرستار می تواند نامحدود باشد. مثال هایی از نقش های شغل شامل مربی پرستاری، مدیران و سر پرستاران پرستاری، پرستار پژوهشگر، پرستار مدیریت ریسک، پرستار بهبود کیفیت و مشاور است.

پرستار بالینی (Clinical Nurse): پرستاران ارائه دهنده مراقبت مستقیم اکثریت پرستاران حرفه ای را شامل می شوند. ارائه این خدمت در مراکز مراقبتی بیمارستانی و اخیراً به شکل مراقبت در منزل انجام می شود. فعالیت در بیمارستان ممکن است به شکل کار در بخش های داخلی - جراحی، بخش های ویژه، اورژانس و یا ... باشد. همچنین ممکن است پرستاران در بخش های خاص نظیر پیوند، نوتوانی یا سرطان مشغول به کار باشند. کار در بخش های خاص و ویژه نیازمند دانش، تجربه و آموزش های مداوم و ضمن خدمت است.

پرستاران پیشرفته (Advanced Nurse):

پرستاری با حداکثر عملکرد مستقل است. دارای مدرک کارشناسی ارشد یا دکتری در پرستاری ، آموزش پیشرفته داروشناسی و بررسی جسمی بوده و تخصص در حیطه خاص دارند.

1. پرستار بالینی پیشرفته (**Advanced Clinical Nurse**) شامل چهار گروه می گردد:

2. پرستار درمانگر (**Nurse practitioner**)

3. پرستار متخصص بالینی (**Clinical Nurse Specialist**)

4. پرستار بیهوشی (**Nurse Anesthetist**)

5. پرستار ماما (**Nurse Midwife**)

روند تغییرات در پرستاری

پرستاری حرفه ای غیرقابل تغییر و ایستا نیست. بلکه به طور مستمر رشد کرده و همچنان که جامعه و سبک زندگی تغییر می کند، روش های مراقبت بهداشتی و پرستاران نیز تغییر می کند. فلسفه کنونی پرستاری، نشانه روند کل نگر به مددجو است. پرستاری در مسیر توسعه مراقبت، نیازمند کسب علوم اجتماعی و سایر زمینه های مرتبط است.

شرایط شغلی در پرستاری

محل احتمالی استخدام می تواند بیمارستانها، کلینیکها و پاراکلینیک های دولتی و خصوصی، به عنوان استاد در دانشگاهها و... باشد. این رشته یا شغل در اکثر مراکز درمانی دولتی و خصوصی و غیره بصورت شیفت در گردش (صبح، عصر و شب) یا شیفت ثابت می باشد. شرایط محیط کاری بستگی به نوع مسئولیت پرستار در بخشهای بیمارستانی و مراکز درمانی دارد و این شرایط در هر بخشی (اورژانس ، اطفال، داخلی و جراحی ، ICU ، CCU ، اتاق عمل) با بخش دیگر تفاوت دارد.